

Emneevaluering MEVI200 våren 2014

Rune Klevjer, emneansvarlig

Dette er siste gang undervisning og veiledning til bacheloroppgaven tilbys som eget emne, med dedikerte studiepoeng, og jeg skal derfor kun kort oppsummere mine erfaringer.

Studentene ble inndelt i grupper etter emnetilknytning for bacheloroppgaven. De to største gruppene skrev oppgaven knyttet til mevi212 eller 213, som ble undervist dette semesteret. For disse ble emnene koordinert med mevi200 som blokkundervisning, dvs at de gjorde seg ferdig med forelesninger og hjemmeksamen på emnet før de begynte på forelesninger og seminarer på mevi200. De andre studentene måtte jobbe med mevi200 og evt andre emner parallelt i siste halvdel av semesteret. Jeg hadde to forelesninger felles for alle (ca 30 studenter), og to oppgaveseminarer med hver av de to gruppene mevi212+211+203 og 213+211+201. I tillegg fikk de individuell veiledning på problemstilling, og én mer omfattende hovedveiledning på utkast, hvor emneforeleser og jeg veiledet sammen. Til gruppeseminarene måtte studentene gjøre to obligatoriske oppgaver som de la fram for klassen og fikk tilbakemelding fra meg på, begge ment som trinn på veien mot en bacheloroppgave.

Opplegget fungerte rimelig godt. Studentene som var aktive tror jeg fikk godt utbytte av gruppeseminarene. Men det ble litt vanskelig å engasjere alle på den måten som var tenkt. Anslagsvis 1/3 av studentene gikk for minimumsinnsats, dvs at de møtte kun opp på én av gruppeseminarene (hvor jeg allernådigst hadde gitt dem tillatelse til å slå sammen begge oppgavene i én presentasjon), leverte generelt tynne saker både til dette og til den individuelle veiledningen. I ettertid ser jeg at kriteriene for obligatorisk deltakelse burde vært enda tydeligere, og at kravene til godkjent burde vært strengere. Likevel, for de fleste fungerte en slik kombinasjon av gruppeveiledninger/seminar og individuell veiledning godt. Denne typen veilednings- og seminarung undervisning er også lærerik for meg som underviser (som aldri har hatt liknende type kurs før), fordi jeg får følge studentenes skrive- og læringsprosess mye tettere underveis enn det som er vanlig ellers. En interessant erfaring for min egen del er at det for de fleste av studentene er en ny utfordring å skulle gjøre og presentere et lite forskningsprosjekt, der de faktisk skal studere noe i verden, og forsøke å gi et eget bidrag til eksisterende kunnskap. Dette er ny måte å jobbe med faget på, som forutsetter at de lærer å jobbe systematisk med research og metode, og at de kan fokusere arbeidet rundt et tydelig forskningsspørsmål. Det blir også viktigere å kunne skille mellom redegjørelse og diskusjon, og mellom sin egen og andres stemme/argumentasjon, noe som er grunnleggende i all akademisk skriving, men som man ikke får like stor smekk for i emne-, hjemme- og skoleeksamener.

Med tanke på veiledning av bacheloroppgaver i det nye opplegget, vil min hovedkonklusjon være at oppgaven fremdeles bør være et mini-forskningsprosjekt, og at vi bør få plass til en form for oppgaveseminarer, aller helst i regi av foreleserne selv (ikke assistenter). Denne formen for undervisning har etter mitt syn en verdi som forelesninger og individuell veiledning ikke kan erstatte.